

Sygn. akt II C 50/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Orłonek

Protokolant : Kamila Haławczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 maja 2017 r. w S.

sprawy z powództwa **Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko **G. N.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. przyznaje kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego – R. B. kwotę 300 zł (trzysta) tytułem wynagrodzenia.

Sygn. akt II C 50/17

## UZASADNIENIE

Powódka Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła pozew przeciwko G. N. domagając się zapłaty kwoty 3 127,65 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 10% od kwoty 2 841,91 zł od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty a ponadto kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że żadna kwota stanowi zadłużenie z tytułu umowy odnawialnej linii kredytowej zawartej w dniu 22 kwietnia 2004 r.

W odpowiedzi na pozew kurator pozwanego wniósł o oddalenie powództwa oraz obciążenie strony powodowej kosztami postępowania.

Kurator pozwanego zarzucił nieistnienie zobowiązania, jego niewykazanie i przedawnienie.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 22 kwietnia 2004 r. powódka zawarła z pozwanym umowę odnawialnej linii kredytowej w rachunku M., przyznając linię kredytową w wysokości 2700 zł za okres 12 miesięcy. Kredytobiorca zobowiązał się przekazywać na rachunek miesięcznie kwotę 675 zł.

Pismem z dnia 29 września 2015 r. powódka wypowiedziała pozwanemu umowę rachunku bankowego powołując się na § 52 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 76 regulaminu ogólnego otwierania i prowadzenia rachunków bankowych (...).

W dniu 1 grudnia powódka sporządziła wyciąg z ksiąg bankowych stwierdzając zobowiązanie z tytułu umowy odnawialnej linii kredytowej na kwotę 3 127,65 zł.

Powódka wzywała pozwanego do zapłaty kwoty 2 863,71 zł na podany przez pozwanego adres.

Na dochodzone pozwem roszczenie składają się naliczana miesięcznie: opłaty za prowadzenie rachunku – w kwotach od 6 do 7,99 zł, ubezpieczenie karty – od 1,99 do 2,99 zł, opłata roczna za kartę – 15 - 20 zł, opłata roczna za odnowienie linii – 40 – 50 zł a także odsetki debetowe.

Według cennika obowiązującego od 22 kwietnia 2004 r. miesięczna opłata za prowadzenie konta wynosiła od 4 do 6 zł w zależności od salda na rachunku.

**Dowód:**

- umowa - k. 14-17
- wezwania do zapłaty – k. 19-22
- wypowiedzenie – k. 23
- wyciąg – k. 24
- zestawienie transakcji – k. 25, 72-80

**Sąd zważył co następuje:**

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowił przepis art. 69 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, który stanowi, że przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W ocenie Sądu wszystkie zarzuty podniesione przez kuratora pozwanego okazały się trafione.

Jeżeli bowiem powódka wywodzi swoje roszczenie z umowy odnawialnej linii kredytowej zawartej na 12 miesięcy w 2004 r. winna przedstawić również postanowienia regulaminu, z których powinno wynikać w jakich warunkach dochodzi do przedłużenia umowy. Na podstawie materiału dowodowego sprawy nie można stwierdzić czy umowa ta obowiązywała w późniejszym okresie. Jeżeli zaś umowa uległa rozwiązaniu z upływem terminu na jaki została zawarta, zadłużenie powstałe do 22 maja 2005 r. jest z całą pewnością zadłużeniem przedawnionym skoro termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata (art. 118 k.c.).

Nawet jeżeli przyjmując, iż umowa obowiązywała nadal i żadna inna dopuszczająca zadłużenie w koncie nie była zawierana to z całą pewnością, skoro z dniem 20 lutego 2007 r. pozwany zaniechał jakichkolwiek wpłat (co jednoznacznie wynika z zestawienia do którego odwołuje się powódka) na konto to powódka powinna wypowiedzieć umowę ewentualnie nie przedłużać ją na kolejny okres.

Analiza konta wskazuje jednakże, iż zadłużenie nie powstało w związku z rzeczywiście wypłaconymi przez pozwanego środkami pieniężnymi – z rzeczywiście oddanymi do jego dyspozycji środkami pieniężnymi. Całość zadłużenia to bowiem opłaty za prowadzenie rachunku, opłaty za ubezpieczenie karty, odnowienie limitu. Przedłożona przez powódkę umowa nie przewiduje obowiązku ponoszenia tego rodzaju kosztów. Koszty te prawdopodobnie związane są z innym stosunkiem umownym tj. prowadzeniem rachunku (...), w którym udzielono linii kredytowej. W takiej sytuacji obowiązkiem powódki było wykazać jakie koszty związane były z prowadzeniem owego rachunku oraz jak kształtowała się wysokość tych kosztów na przestrzeni lat. Do pozwu zaś powódka dołączyła jedynie tabelę opłat obowiązującą od 1 lipca 2016 r. – całkowicie nieprzydatną do jakichkolwiek wiążących ustaleń w sprawie, zaś w

toku postępowania – dodatkowo tabelę opłat obowiązującą od 22 kwietnia 2004 r.- k. 81. Na jej podstawie można co prawda ustalić wysokość opłaty za prowadzenie rachunku w wysokości 6 zł jednakże nie wiadomo do kiedy obowiązywała taka opłata i czy następnie uległa podwyższeniu czy też obniżeniu i kiedy z całą pewnością takie zmiany następowały o czym świadczy analiza zestawienia transakcji na koncie. Z dokumentów złożonych przez powódkę nie wynika w żaden sposób zasadność obciążania rachunku powoda opłatami za ubezpieczenie karty oraz opłatą roczną za kartę. Również brak dowodów na zasadność obciążania rachunku pozwanego opłatami za odnowienie limitu. Brak wykazania zasadności powyższych opłat uniemożliwia także zweryfikowanie zasadności obciążania pozwanego „odsetkami debetowymi”.

Wskazać również należy, iż wypowiedzenie, na które powołuje się powódka – k.23 verte – de facto dotyczy wypowiedzenia umowy rachunku bankowego. Z pisma nie wynika aby wypowiedziana została umowa odnawialnej linii kredytowej.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, że powódka nie wykazała zasadności roszczenia (art. 6 k.c.) i dlatego wniesione powództwo należało w całości oddalić.

W punkcie 2 Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w kwocie 300 zł na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej z dnia 13 listopada 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1476). Zgodnie z § 1 ust 1 cyt. Rozporządzenia wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie [...]. Biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu Sąd ustalił to wynagrodzenie na kwotę 300 zł.